

раннього виявлення та визнання, і прийнятті протиепідемічні заходи можуть мати серйозний вплив на запобігання епідемії.

Література:

1. Постанови Кабінету Міністрів України від 02.04.2020р. №255 URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/255-2020-%D0%BF (дата звернення 18.05.2020р.)

2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19) URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/530-20#n9 (дата звернення 18.05.2020р.)

Сухаревська Софія Андріївна,

курсант 1 курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Волков Юрій Михайлович,
викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ВОГНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ У МОЛОДИХ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ

На сьогоднішній день все більше підлітків прагнуть закінчити вищий навчальний заклад з юридичним нахилом. Велика кількість з них поступають вчитись у навчальні заклади МВС у якості курсантів. Такому рішенню можна навести багато причин, серед яких

найголовнішими можна виокремити патріотизм, турбота про майбутнє, а також престиж та вигідність.

Навчання курсанта передбачає наявність багатої кількості фахових дисциплін. Серед них одну з провідних ролей займає вогнева підготовка. Кожен поліцейський по закінченню навчального закладу повинен володіти різними видами вогнепальної зброї, а також знати правові підстави її застосування та безпеку при поводженні з нею.

Найпершою проблемою, яку можна легко подолати, на мою думку, є боязнь зброї. Деякі курсанти можуть відчувати страх перед звуком пострілу, віддачею та самою зброєю. У подальшій праці це може мати такі негативні наслідки, як нездатність припинити правопорушення та захистити себе чи інших осіб.

Більш суттєвою проблемою я вважаю небажання самих курсантів вчитися та їх безвідповідальне ставлення до дисципліни.

Безперечно, є ті курсанти, які вирішили вчитися на поліцейського лише тому, що ця професія в деякій мірі є “модною” та престижною, або ж ті, які вирішили вступити неважливо куди, лише б не йти працювати. Проблемою таких учнів є те, що вони не турбуються про оцінки, які отримують, про знання, які повинні добре засвоїти; вони помилково впевнені в своїх силах і вважають, що зможуть легко користуватись зброєю, навіть не знаючи основних положень.

Основною правовою регламентацією застосування вогнепальної зброї та безпеки при поводженні з нею є Закон України “Про Національну поліцію”[1], Наказ МВС №70 від 01.02.2016 “Про Затвердження Інструкції із заходів безпеки при поводженні зі зброєю” [2] та Наказ МВС від 26 квітня 2019 №334 Про затвердження Курсу стрільб для поліцейських[3].

Метою вогневої підготовки є виховання майбутніх працівників поліції, привчання їх до дисципліни, навчання підтримувати зброю у постійній бойовій

готовності. У майбутній праці майже всім доведеться застосовувати та використовувати вогнепальну зброю, від цього не застрахований ніхто.

Майбутній працівник поліції повинен з перших днів свого навчання засвоїти, що зброя - не іграшка, до неї не можна ставитись зневажливо, чи навпаки, боятись її.

Тому, якщо курсант не навчиться основам поводження з вогнепальною зброєю, колись це може коштувати життя його чи інших людей.

Також проблемою можна назвати відсутність єдиного підходу у навчанні. Іноді можна почути про те, що підхід до навчання у викладачів різниться між собою майже кардинально.

Іноді у навчанні відсутній такі важливі фактори як поетапність та системність, які допомагають учням легше засвоювати матеріал та покращувати набуті навички.

Проблема оцінки й контролю знань також не рідкість. Як відомо, кожен вчитель має свої методи та критерії оцінювання знань учнів. Тому також виникають дискусії за цією темою, бо один викладач може виставити незадовільну оцінку лише за те, що учень на декілька секунд замислився над відповіддю, а інший поставить високий бал за старання, не звернувши увагу на цілу купу помилок.

Проблема матеріально-технічного забезпечення. Ця проблема набагато глобальніше, ніж просто відсутність того чи іншого обладнання. Відсутність тирів і стрільбищ взагалі, визначених за метражем стрілецьких галерей, пристрій кулевловлювачів, низька пропускна спроможність тирів негативно позначаються на всьому процесі навчання вогневої підготовки. У зв'язку з цим викладачі вогневої підготовки не мають можливості навчати співробітників необхідним видам стрільби, а

змушені, виходячи з наявних умов, модифікувати справи і використовувати наявні види озброєння.

Окремою проблемою залишається питання забезпечення підрозділів боєприпасами, який є найголовнішим. На заняттях з вогневої підготовки співробітник 1 раз в місяць в середньому робить 4 постріли, але навіть добре підготовленій людині цього недостатньо. В даному випадку вироблення єдиного підходу до методики навчання вогневої підготовки допоможе в деякій мірі подолати цю проблему.

З усього переліченого можна зробити висновок, що грамотний підбір кадрів, планування занять і наявність єдиного підходу до методики навчання вогневої підготовки у всій системі МВС дозволять зменшити ризик нещасних випадків при поводженні зі зброєю та боєприпасами у курсантів, а також в цілому підвищити їхній професіоналізм.

Література:

1. Закон України “Про Національну поліцію”. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>
2. Наказ МВС №70 від 01.02.2016 “Про Затвердження Інструкції із заходів безпеки при поводженні зі зброєю”.
3. Про затвердження Курсу стрільб для поліцейських: Наказ МВС України від 26.04.2019 р. No 334.